

1-2021

Kyrknytt

för Svenska kyrkan i

Bäckebo, Hälleberga, Kristvalla, Kråksmåla, Madesjö, Nybro - S:t Sigfrid, Oskars och Örsjö församlingar

FOKUS

Framtidstro i orostid

KAMRATGRUPPENS BETYDELSE 3
HUR HAR NI STÄLLT OM I CORONA? 5
HUR HAR CORONA PÅVERKAT MIG? 6

Svenska kyrkan
NYBRO PASTORAT

Sankta Corona – ett dagsaktuellt helgon!

Jag vet väl vilka tankar jag har för er, säger Herren, nämligen fridens tankar och inte ofärdens för att ge er en framtid och ett hopp. Så står det i Bibeln – Jeremia 29:11.

Vi vet alla att corona är ett virus. Kanske är det inte lika känt att Corona även är ett helgon, dessutom skyddshelgon mot pandemier. Det finns kyrkor och sjukhus uppkallade efter henne. I södra Europa är Corona ett vanligt namn på flickor och det är en modig flicka som historien berättar om.

Enligt de flesta källor ska Corona ha levt i Syrien under det andra århundradet efter Kristus. En romersk soldat, Victor, upptäcktes vara kristen. Han blev tillfångatagen och ställdes inför rätta. I närheten bodde en 16-årig flicka som hette Corona. Hon var kristen i hemlighet men nu kom hon för att trösta Victor. Hon gick till platsen där Victor var fängslad och bad för honom. Genast fängslades också Corona.

Victor och Corona räknas som helgon och deras festdag är den 14 maj. Vi kan göra som

Corona, tänka på dem som är ensamma. Corona kom till Victor för att han inte skulle behöva vara ensam och vi kan ringa till någon som behöver ett samtal. Men historien om Corona slutar inte här. Gud hjälper oss att finna lösningar och ta fram mediciner, och därför har Corona också fått ge namn åt sjukhus i Europa.

På bilder kan man se att Corona håller en gyllene krona i sina händer. Hennes namn betyder krona på latin. Hon ska ha sett två gyllene kronor – en för henne och en för Victor. Det är himmelska kronor. De visar på hoppet om evigheten. Så vill Gud ge oss ljus i mörkret. Gud vill ge oss en framtid och ett hopp, både här i tiden och i evigheten.

Henrik Jonsson
Komminister

REDAKTÖREN HAR ORDET

Nu har vi levt med Coronapandemin i cirka ett år. I detta nummer av Kyrknytt har vi intervjuat några personer i blandade åldrar om hur de upplevt denna tid, och hur de ser på framtiden. Kanske känner du igen dig? För dig som har tid över och gillar att klura, så erbjuder vi ett lokalt Krypto, skapat av vår musiker Kerstin Karlsson. Eftersom vi inte ringer samman till några gudstjänster eller har grupper igång, så bjuder vi på lite extra läsvärt på sid 10 och 11. Du möter bl.a. en reporter som blev helt svarslös i intervju med en flicka från Bosnien. Vidare får du på sidan 12 läsa om den intressanta bakgrunden till RIA i Nybro. Känner du igen några vaktmästare? Testa din personkännedom på sidan 15, innan du funderar på diakon Ingrid Graafs tankar om en värld som kan upplevas upp-och-ner...

God läsning!

OBS! I februari, med början på askonsdagen den 17 februari, går vi in i fastan och den traditionella fasteinsamlingen. Vi vädjar om en gåva till act – svenska kyrkans biståndsorganisation.

Göran Madeland, Redaktör

Kyrknytt

Kyrknytt ges ut av Nybro Pastorat med 10 nummer per år och delas ut till alla hushåll.
Vid utebliven Kyrknytt, kontakta expeditionen 0481-429 00 eller
nybro.pastorat@svenskakyrkan.se

Ansvarig utgivare: Lars Ström

Redaktör: Göran Madeland

Redaktion: Thomas Hård af Segerstad, Kristina Meyer, Åsa Modig, Kerstin Karlsson, Ammy Jonsson, Andreas Welinder

Kontakta Kyrknytt:s redaktion: nybro.kyrknytt@svenskakyrkan.se

Postadress: Nybro Pastorat, Box 124, 382 22 Nybro. Tel. 0481-429 00

Besöksadress: Kyrkogatan 5

Hemsida: svenskakyrkan.se/nybro

Framsidesbild: Vintermorgon, foto: A Welinder

Form: Caroline Norrman, VIBRA

Tryck: Lenanders Grafiska, 133767

Nästa nummer: 29 februari 2021

Kamratgruppens betydelse

I Nybro pastorat finns det en ungdomsgrupp som heter Kamraterna. Dessa drygt sextio ungdomar i olika åldrar är steget efter konfirmanderna. Kamraternas gemenskap kan beskrivas mer som en kommunitet där vi på våra läger äter, ber och bara är tillsammans. Naturligtvis händer det mycket mer när Kamraterna ses, men mycket av det som händer är frivilligt. Kamraterna erbjuder att få följa med på konfirmandläger där de delar konfirmandens liv, äter och bor och är med konfirmanderna på dagarna som stöd och kamrat. Kamraterna har också egna läger. Grunden i Kamraternas gemenskap är att leva tillsammans på läger hemma i pastoratet eller på andra platser i Sverige eller utomlands, ex. Taizé. Varje söndag under terminerna ansvarar kamraterna för en mäsas, den så kallade Johannesmässan som firas i Nybro kyrka kl. 18.

DET JOBBIGASTE har varit att inte kunna träffa sina släktingar, inte kunna fira födelsedagar och högtider på samma sätt.

Jag har bara försökt följa restriktionerna och kämpa på som vanligt även om det har varit tröttsamt.

Jag har stannat hemma mer och sett till att vila upp mig ordentligt på helgerna.

Jag tror inte att det kommer bli som det var innan "Corona", men däremot hoppas jag att man ska kunna umgås, fika med och krama sina släktingar som förut.

Jag har fått en bättre relation med min familj och vänner. Vi har träffats mycket mindre än förut men de fåtalet gånger man har träffats har varit extra bra. Jag tror att det är något positivt som har kommit ur krisen.

DET JOBBIGASTE har varit att det inte varit som vanligt. Allt har varit annorlunda och man har fått tänka till för att hitta lösningar på situationer. Ibland tragiska lösningar, som att ställa in roliga saker man har sett fram emot.

Jag har bara gillat läget, man kan inte göra något mer än att vänta och göra det bästa av situationen. Jag har mina intressen som gjort att jag har tillägnat mer tid åt dem och utvecklats inom.

Jag har umgåtts med familjen och vänner. Skolarbete har även tagit bort fokus från allt inställt. Men jag har även provat på nya saker, tagit fram gamla minnen och rensat onödiga saker.

Jag hoppas bara på att pandemin ska ta slut, så att jag kan träffa släkt som bor långt bort men även att åka iväg på läger med kamraterna.

Man har ju fått tänka till och använda kreativiteten för att hitta nya lösningar. Jag har kunnat fokusera på mig själv, hittat nya sidor och vägar att ta i livet.

"KAMRATERNA" BETYDER väldigt mycket för mig. Alla tar hand om varandra och man känner sig inte utanför. Det finns alltid någon att gå till om man har svårigheter. Jag skulle verkligen uppmuntra alla att bli en "kamrat" om man får chansen.

Man får uppleva mycket och man får följa konfirmanderna på deras resa. Att vara tillsammans med dem och att finnas där för dem har en stor betydelse. "Kamraterna" har varit en möjlighet att träffa nya vänner som man kanske annars aldrig hade fått lära känna. Det var härligt att ha dem med på konfirmationsläger när man var ny och jag vill ge tillbaka samma sak till de nya konfirmanderna.

DET JOBBIGASTE under Coronatiden har varit att man inte ha fått vara med sin mormor och farmor. Jag har tacklat det genom att vara med min familj och ha kontakt med mina medmänniskor. Det som har fått mig att orka är alla som finns omkring mig. Att gå i skolan gör att man inte känner sig helt isolerad. Det jag tar med mig är att inte ta något förgivet och att ta vara på varje minut. ■

Här har tre av **Kamraterna** fått skriva sina tankar och funderingar, dels om gruppen Kamraterna och dels om hur det gångna året med Coronavirus påverkat deras liv.

Det är **Alicia Barkstedt**, **Ale Grankrona** och **Linnea Madebjörk** som medverkat.

Krypto

Kryptokonstruktör: **Kerstin Karlsson**

9	4	19	9	25	13	19		9	A	5	V	1	S	19	T	7	Å		2
24		25					9	14	14	13	19	15	25	22				15	
	14	15		9			11	15			1	9		8	1	9			
1	13		14	4	7			4			8		1	22	9	11			
21		16	21	4	4	13	14	13	25	3	9		9	4					
2	20		17		13			11	9	12	19	9	2			4			
11	25	7	11	1	23	7	4	9		25	15				12	7			
9			13	10		25			5	8	23	22	13	4	2				
	2	20	14	25	15		14	4	8	6		1	2	18					
19	9		15	9	1				19		16	9		6	20				
9	4	23			11	25	8	1	19	5	9	4	4	9					
11	4	9	25		9		4	15		21		23	20	25	9				
	13	6	9		25	15	1	19	9	3	3		24		1				
	2	13	11	9		1	11	9		3	15	19	8	1	11				
6		1		5	15	19	13	25	9		6	8	3	2	9				
15		26	9		1	9	2	13	25	9		2		7					
1	11	18	25	6	9	25		2	9	5	8	3	13	25	9				

Detta "kyrk-krypto" innehåller bland annat ett par ortsnamn samt namnen på alla kyrkor i vårt pastorat, förutom en!

Vilken? Rätt svar längst ner på sidan 12.

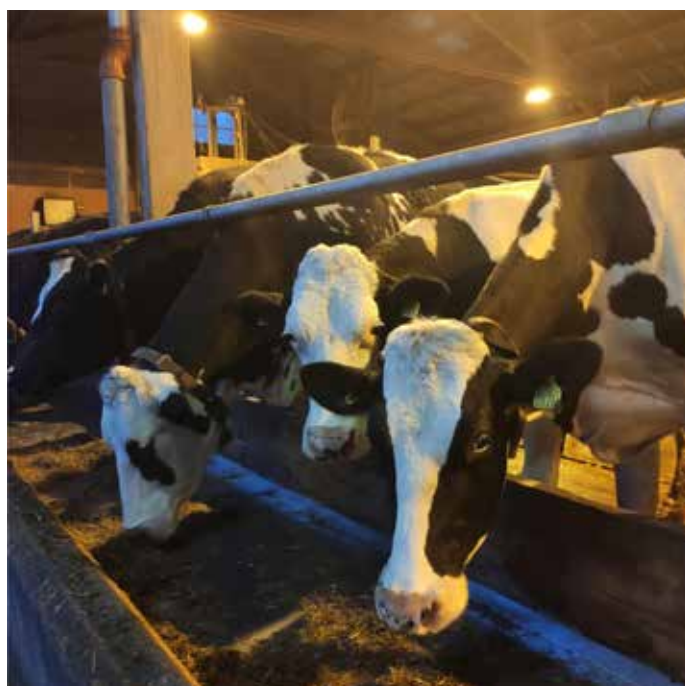
Hur har ni ställt om i Corona?

Text och bild: **Ammy Jonsson**

Rugstorps lantgård är ett familjejordbruk som är lokaliserat ett par mil utanför Nybro. Familjen Ivansson har varit på gården i sex generationer och driver sina företag starkt framåt. Gårdens huvudsakliga syssla har varit dess mjölkkor men de har även en hel del får. Under 2013 började de utveckla verksamheten till det den är idag. Det innebär café, bageri och mejeri. I deras butik finns det allt från kött till fika, ostkaka och bröd men även en hel del hantverk.

PÅ LANTGÅRDEN har de inte bara massa djur och god mat men även en möjlighet att bo och uppleva livet på landet från ett annat perspektiv. Man kan hyra ett hus på gården eller ställa sin husvagn/husbil för att få uppleva gårdens alla sidor..

Ingeli och Örjan berättar hur deras år har varit lite tuffare än vanligt, det blev varken något kosläpp, skördefest eller någon konsert. Det är såklart saker som påverkar ett företag negativt men paret berättar hur människor under året dragit sig till de aktiviteter som finns här i hemma Sverige. Då de kunnat hålla verksamheten så pass coronasäker kom det många under året som köpt mat, fika och kött.

Familjen blickar alltid framåt mot nya möjligheter och kommer fortsätta att jobba för att utveckla sin verksamhet, de jobbar på att nå ut till fler människor och nätverka med andra företag för att fler ska upptäcka regionen och få möjligheten att äta närproducerat. De fortsätter även att utveckla sina produkter med nya smaker och recept.

På bilden till vänster ser du Örjan och Ingeli Ivansson framför hantverkshyllan hållande i deras kit med nåltovning för att göra bland annat julgransdekorationer. ■

Här, till höger, är tre av deras sju olika ostar gjorda på gården som är namngivna efter de olika kofamiljerna. Den lilla runda är osten Klinta, den stora i botten är Tina och den röda heter Greta.

Hur har Corona påverkat mig?

Kyrknytt har, i denna orostid, frågat några personer vad som varit det jobbigaste under pandemin, hur de tacklat det och hur de ser på framtiden.

LENA BOHMAN
BOHMANS BOKHANDEL

Jag får tag på Lena Bohman, som driver Bohmans bokhandel, när hon står mitt i julsmyckningen med böcker, glitter och tomtar runt hela golvet. Men Lena som alltid är glad och positiv, tar en paus och svarar på mina frågor om hur det varit i Coronatider.

”Jag tycker det jobbigaste med den här tiden har varit att man kan gå omkring med Covid-19 utan symptom och fast att man känner sig frisk, ändå kan smitta andra. För att i möjligaste mån undvika detta har jag försökt att hålla distans och tvätta händer med handsprit.

Det har varit en tuff tid men kontakten med andra människor gör att man orkar kämpa vidare, man pratar och delar reflektioner och erfarenheter om den annorlunda värld vi lever i.

Framtiden? Det vet vi inte mycket om, jag har inte vågat blicka långt framåt. Jag tar en dag i taget och hoppas på det bästa. En positiv erfarenhet av denna pandemi är att vi har lärt oss anpassa oss till den situation vi är i. En annan glädjande sak är att viljan och förmågan att lösa problem är så stor.” ■

LARS STRÖM
KYRKOHERDE

Det jobbigaste med Corona så här långt är en blandning. Oro för nära och kära, oro när arbetskamrater blir sjuka och en inre trötthet som kommer över en med tiden. Det svåraste hittills var när min bror i våras blev kraftigt sjuk i Covid-19 och lades in på sjukhus. Och att jag inte i höst kunnat åka till min mamma som bor på västkusten.

Mitt sätt att tackla det hela är att jag är tacksam över allt jag faktiskt har och kan göra. Jag har mat att äta och behöver inte frysa. Jag lever med en livskamrat och behöver inte vara ensam. Vi kan gå på promenader, vi kan någon gång träffa vänner utomhus. Man kan diskutera hur smart det är att köra alla idrottsevenemang, men jag njuter av skidskytte och fotboll. I våras blev det mycket pussel. Och på jobbet får jag mycket energi av mina arbetskamrater.

Påminnelsen om att människor är viktigare än saker är alltid viktig. Det gör att jag kan se framåt i dessa tider. Att samtalet mellan oss människor ger kraft och hopp. Det som är positivt är att många människor visar stor omsorg om andra. Att man inte måste göra som man alltid gjort.

Jag tänker att det kommer en tid då vi får ses live och röra vid varandra! ”Ljuset lyser i mörkret och mörkret har inte övervunnit det.” ■

ELISABETH KIELEK
ELISABETHS STÅD

Personligen så tycker jag att det jobbigaste är att man känner en stor osäkerhet. Både på jobbet och privat. I min yrkesroll möter jag människor dagligen och då är man lika orolig att smitta någon som man är att bli smittad själv.

Jag försöker så gott jag kan både anpassa mig samt följa rekommendationer. Hålla den sociala distanseringen och tvätta och sprita händerna ofta.

För att se ljuset i Corona-pandemin gäller det att vara väl till mods. Jag försöker hitta glädje i allt det lilla vilket man har börjat uppskatta ännu mer nu för tiden.

Jag hoppas att det inom kort kommer att finnas så mycket kunskap om viruset så att alla liv går att rädda.

Idag uppskattar jag mer alla de små saker man tog för givet innan Covid-19. Helt plötsligt kan en träff med barnbarnen betyda mest av allt... ■

YVONNE CARLSSON
BOCKLAREBODA

Det jobbigaste under Coronatiden har varit att inte krama sina barn och barnbarn och att inte kunna fira gudstjänst. Jag bor ensam, så skillnaden i vardagssysslor är inte så stor, men jag saknar de utlandsresor jag brukar göra.

Jag har försökt anpassa mig, tala med mina nära i telefon, och se och höra gudstjänster på datorn, men det blir ju tyvärr inte samma sak som att uppleva det i verkligheten.

Det var härligt i somras och i början av hösten då vi fick kunde samlas. För att hålla ut så tänder jag mycket ljus nu (dec) och tänker tillbaka och gläds över de resor jag gjort.

Ljushögtiderna framåt och den återvändande solen ger mig hopp. I denna tid klarnar det mer och mer för mig hur viktiga mina och våra medmänniskor är. Det får vi inte glömma framåt! ■

HANNA JULIN

Det svåraste för mig under pandemin har varit att hålla det sociala avståndet.

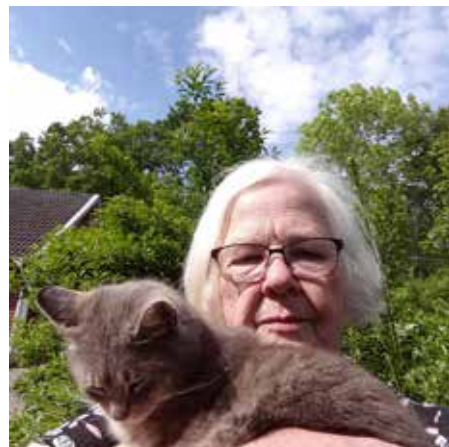
Sång är beroende av "närhet" och därför är det svårt att ha en sånglektion med en plexiglasskiva framför sig.

Det är också otroligt tråkigt att inte få dela gemenskap och tradition som finns i musiken, varken med körkollegor eller med andra. Att inte få sjunga Otto Olssons Advent i år kom som ett hårt slag.

Vi gör vad vi kan, streama konserter, och arbetar inför en "pandemi-fri" tid.

Musikens gemenskap finns ju kvar, även om det kanske inte känns så nu.

Det är bara att hålla god ton, men när pandemin är förbi så ska jag gå på varje konsert inom 5mils radie och sjunga så ofta tillfälle ges. ■

LINNÉA KARLSSON, 73 ÅR
LEDER BLAND ANNAT LINNÉAKÖREN
INOM NYBRO PASTORAT

Det svåraste har varit oron som pandemin medför, för sig själv och sina nära och kära. Man blir lite isolerad, när man måste hålla sig ifrån stora samlingar och med alla restriktioner... man kan inte helt koppla av.

Jag har klarat av vardagen tack vare en stor trädgård och mycket att göra i den. Nu har jag börjat att brodera, något som jag inte hade tid med förut. Jag är snart klar med tredje julbonaden! Jag har daglig telefonkontakt med mina barn som bor långt härifrån, och vi har även träffats utomhus någon gång. Det blir även spelande på piano och orgel härhemma, och jag har insett att sångrösten är en "färskvara" som måste hållas igång!

Den stora förhoppningen för framtiden är ju att det ska vara över inom en viss tid ... det beror på hur vi sköter oss, kanske kan vaccin vara en lösning. Jag längtar till att få besöka barn och andra släktingar, och att få starta upp igen med Linnéakören! ■

UNDER SAMMA HIMMEL

Coronapandemin tvingar miljoner människor
till ett liv i extrem fattigdom och hunger.

Foto: Deborah Rossouw / Kon

Tillsammans kan vi göra skillnad – Din insats behövs!

Just nu befinner sig världen i en unik och skrämmande situation. Den kräver globala lösningar, men den kräver också att vi hjälper varandra. Under de månader som coronapandemin har pågått har Act Svenska kyrkans parner över hela världen rapporterat om att åtgärder som stängda gränser och utgångsförbud gör att människor förlorar arbeten, mattransporter inte når fram till flyktingläger och att våld i hemmen ökar.

De människor som drabbas hårdast av katastrofer är de som har minst möjlighet att skydda sig. Att hålla distans till varandra kräver utrymme. Utrymme som inte finns när åtta personer delar ett rum utan kök. Distansarbete är omöjligt när överlevnaden beror på tillfälliga dagarbeten eller att sälja frukt och juice vid en vägkant. Tillgång till vatten, tvål och handsprit för att hålla

en god handhygien är omöjligt för människor som bor i fattiga områden eller i flyktingläger. De som är extra sårbara och utsatta måste få stöd.

Årets fasteaktion ska bidra till att lindra konsekvenserna av coronapandemin. När samhällen slagits sönder både socialt och ekonomiskt fortsätter Act Svenska kyrkan tillsammans med parner att arbeta långsiktigt och rättighetsbaserat. De samhällen vi vill vara en del av att bygga upp ska vara mer hållbara, demokratiska, inkluderande och bättre rustade än tidigare. Tillsammans kan vi göra skillnad. Låt oss göra det.

DITT STÖD RÄDDAR LIV!

GÅVOR SOM FÖRÄNDRAR

Prisexempel:

- 100 kr räcker till 17 kg näringsersättning till barn
- 200 kr räcker till en skoltermin för ett barn på flykt
- 305 kr räcker till en veckas lön för en mentormamma
- 330 kr räcker till att starta en självhjälpssgrupp
- 500 kr räcker till en latrin i ett flyktingläger
- 920 kr räcker till två lastbilar med vatten för handtvätt
- 1 445 kr kan stödja en hushållerska som förlorat sitt arbete under coronapandemin

SWISHA TILL
900 1223

svenskakyrkan.se/act

Tillsammans kan vi göra skillnad.
Din gåva gör det möjligt.

act
Svenska kyrkan

INFORMATION FRÅN NYBRO PASTORAT

GUDSTJÄNSTER

När denna tidning pressläggs (mitten av januari) vet vi inte hur gudstjänstlivet kommer att se ut i februari.

Vi ber dig att hålla utkik i dagspressen, våra anslagstavlor och vår hemsida (www.svenskakyrkan.se/nybro) för att hålla dig uppdaterad.

Vi sänder gudstjänster på 98,1 Mhz i Radio Nybro kl. 18.00 på söndagskvällarna. Du kan också höra och se dem på youtube via vår hemsida eller facebook.

MÖTESPLATSER, UPPTÄCKARGRUPPER/ FÖRDJUPNING, KÖRER, SYFÖRENINGAR...

Med anledning av den fortsatta smittorisken startar vi inte upp några vuxengrupper i februari.

BARN- OCH UNGDOMSVERKSAMHET

Kontakt med och information till inskrivna i grupper ges av ansvarig personal.

Se hemsida för vidare information:
svenskakyrkan.se/nybro/barn-och-ungdom
alternativt svenskakyrkan.se/nybro/korverksamhet.

DU ÄR VÄLKOMMEN

att kontakta präster, diakoner eller andra anställda för samtal.

Se vår hemsida eller ring 0481-429 00 (församlingsexpeditionen) för att få hjälp med nummer.

Flickan från Bosnien

Vi har fått tillstånd att publicera skol- och ungdomsprästen Torgny "Tojje" Wiréns tankeväckande berättelse som berör frågan om Gud och lidandet samt vår bräckliga tillvaro. Berättelsen är hämtad ur boken "Under Ytan" (Cordias förlag), där Torgny har samlat en mängd fina berättelser. Boken har fått uppföljare i "Under ytan II" och "Djupare under ytan".

Till det lilla klostret Taizé i centrala Frankrike kommer varje år tiotusentals ungdomar från hela Europa. Vi var där en påsk och hamnade i samma logement som ett gäng ungdomar från Bosnien. Det var just då man skrivit under ett vapenstillstånd efter fem år av vanvettigt, segdraget krig.

Frank TV fick höra om den bosniska ungdomsgruppen, så de skickade dit ett TV-team. Journalisten började intervjua en sjuttonårig tjej som bodde några mil utanför Sarajevo. Flickan hade levt mitt i denna kokande gryta, flera av hennes släktingar och nära vänner var dödade, hon hade sett mer av ondska och mänskligt lidande än de flesta gör under en hel livstid. Man monterade upp TV-kameran och så ställde journalisten sin första fråga, den givna inledningen till en flicka som varit med om så mycket ont:

– Hela din ungdom har spolierats av kriget, sa han. Du har sett människor som dödat, du har sett människor dö. Hur kan du fortsätta tro på en kärleksfull Gud efter allt ont du upplevt?

Den sjuttonåriga flickan såg förvånat på journalisten. Ingen kunde undgå hennes osminkade förundran över frågan. Och så sa hon tre saker:

– Tror du att det är Gud som krigat i Bosnien? Hon gjorde en paus innan hon fortsatte med nästa.

– Och hur tror du vi skulle ha orkat alla dessa svåra år av lidande, sorg och skräck om inte Gud gett oss kraften?

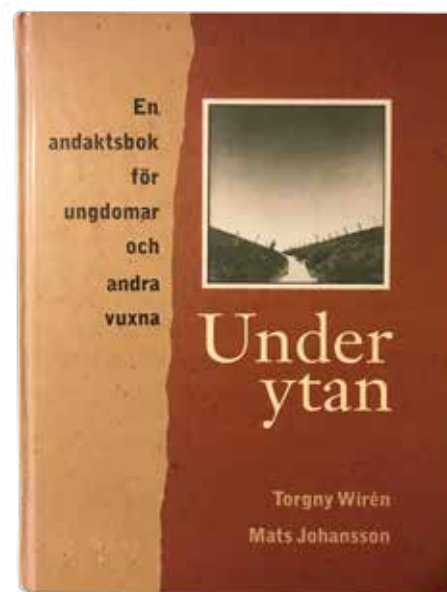
Journalisten hade redan backat flera steg, men flickan var ändå inte färdig. Blicken glödde när hon avslutade med ytterligare en mening.

– Och hur inbillar du dig att vi skulle våga tro på framtiden – en framtid där bosnier, serber och kroater lever tillsammans – om inte Gud är med oss?

*"Du har sett människor som dödat, du har sett människor dö. Hur kan du fortsätta tro på en kärleksfull Gud efter allt ont du upplevt?"
Denna fråga fick en sjuttonårig bosnisk flicka av en journalist.*

Sällan har jag sett en journalist stå så avklädd sitt manuskript. Det fanns liksom ingenting mer att fråga. Man kände så tydligt att de två kom från två helt olika världar. Journalisten hade sett krigets elände från en lugn och behaglig TV-soffa. Han hade råd att ställa frågan om Gud verkligen fanns. För honom spelade svaret ingen större roll. Flickan däremot kom från fem år av krig. Hon hade känt skräcken plåga både dagar och nätter. Inte en enda sekund orkade hon leva utan Gud. Något annat stöd än hans i denna kaotiska värld av otrygghet hade hon inte.

Samtidigt för stod jag en sak till som för mig kändes ännu mera smärtsam. Även jag tillhörde journalistens värld.

Under ytan - andaktsbok för ungdomar och andra vuxna

Författare: Torgny Wirén och Mats Johansson

277 sidor

Jag hade också vuxit upp i ett varmt och ombonat land, ingenting i världen tycktes kunna rubba välfärden och Sveriges vitt omtalade trygghet. Flickans svar kändes som pojakens rop i "Kjejsarens nya kläder". Det var hon som fick mig att ana hur nakna vi egentligen är och hur kusligt snabbt välfärden kan ryckas undan. Vår trygghet är nog inte så där oföränderligt välgrundad som jag trott. Allting kan slitas bort, allt går att rasera.

Med chockerande tydlighet insåg jag att det bara fanns en enda grund som höll, vad som än skulle dra in över denna arma värld och vad som än hände med mig som person. Oavsett hur framtiden skulle gestalta sig, förstod jag att det bara återstod en sak som kunde ge verklig trygghet, en sak som var värd min heta längtan och all min kärlek. Det var Gud och bara Gud. ■

"Du vet väl om att det finns **läsvärda böcker på våra bokbord i kyrorna** och vissa församlingshem? Vår policy är att sälja dem till reapriser där. Du kan också botanisera på hemsidorna t ex till missionbokhandlarna "Nya Musik" i Jönköping och "Arken" i Lund."

Värme – mer än plusgrader

Text: Kristina Meyer

”Så länge jorden består skall sådd och skörd, köld och värme, sommar och vinter, dag och natt aldrig upphöra att skifta.”

IBLAND KAN MAN REFLEKTERA över ordet värme. Vad betyder värme för oss – är det bara ett mått på temperatur? På vintern söker vi värme, ibland med ljus och lycka. Vi klär oss i dunjackor, virar in oss i halsdukar, gör åkarbrasor och dricker glögg. På våren pratar vi om värmen när vi bara kan ana den, vi önskar och längtar. På sommaren svetts vi ibland av värme, eller blir besvikna när den uteblir. På hösten kan vi ibland ana lite av sommarens värme och vi förbereder oss för några månader med mer eller mindre kyla.

Men visst kan värme vara så mycket mer – vi kan alltid vara varma inuti! För egen del skulle det vara svårt att inte känna värme i många fall. Tänk en barnkör med några mindre som tittar förundrat, mer på kyrkorummet, än på den ledare som försöker få dem att i alla fall sjunga något av det som de övat på. Tänk en ungdomskör som övat och övat och när man vid konserten riktigt kan känna att tonerna sitter som de ska - man kan nästan höra deras stolthet. Visst förmedlar de en värme som är svår att ta på men känns desto mer inom oss.

Som kör vill man förmedla många känslor till sina åhörare, ibland glädje, ibland sorg men inte minst värme. Sång och musik har en förmåga att förmedla minnen till oss som vi inte kan eller kanske ska värja oss emot. Sjung psalmen ”Härlig är jorden” och du förflyttas kanske, i tanken till en begravning. Sjung istället ”Den blomstertid nu kommer” och raskt är du, i tanken, på en skolavslutning. Så har vi säkert andra sånger, psalmer och melodier som kan få vem som helst att minnas något speciellt, musiken har den förmågan.

I första Mosebok står det ”Så länge jorden består skall sådd och skörd, köld och värme, sommar och vinter, dag och natt aldrig upphöra att skifta.” Så har vi alla perioder när vi kan känna av mer köld än värme – ingen oro för det – så länge värmen fortsätter att vinna över kölden och ljuset över mörkret. ■

Må värmen följa dig i alla årstider!

HUR BLEV DET:

RIA NYBRO

Text: **Kristina Meyer**

Bild: **Björn Wennerström**

DET ÄR NU DRYGT 100 ÅR sedan, 1920, "Riksstyrelsen för De Kristnas Förbudsrörelse" startade som sedan blev Hela Människan och RIA. Anledningen till bildandet var att under 1800-talet var Sverige mycket hårt drabbat av alkoholmissbruk. Både säd och potatis användes till brännvinstillverkning och det medförde matbrist och hunger. Detta gjorde att många pastorer och präster engagerade sig i kampen mot dryckenskap och man var för ett alkoholförbud.

På 1930-talet ändrade man i stadgarna från förbuds-rörelse till nykterhetsrörelse. Detta utvecklades under åren och på 60-talet hade man bl.a. 1200 lokala platsombud. Denna aktiva tid blev också starten för "Rådgivning i alkoholfrågan" förkortat – RIA.

I Nybro med omnejd samarbetar idag flera kyrkor och församlingar genom RIA. Verksamheten är en del av deras sociala arbete. Det började i en lägenhet, med öppna träffar för behövande. Detta var 1980. Sedan har det vuxit och tio år senare öppnade

second hand-butiken, som är den som de flesta känner till. Det som från början hade fokus på alkoholproblematiken har nu vuxit till en verksamhet med en stor bredd. I den ingår bl.a. rådgivning och arbetsrehabilitering. Detta gör att man samarbetar med arbetsförmedlingen, försäkringskassan, frivården och inte minst med olika förvaltningar inom Nybro kommun.

RIA Nybro samarbetar också med företag. Ett av det mest påtagliga samarbetet är med ICA Kvantum där RIA hämtar varor med kort datum. Dessa paketeras i kassar och delas ut till de mest behövande i Nybro.

Redan för 100 år sedan insåg man att volontärer var en viktig grund i verksamheten och det är inte annorlunda idag. Skulle du kunna tänka dig att bli volontär så kontakta RIA Nybro, 0481-498 000 eller info@rianybro.org

Skulle du kunna tänka dig att bli volontär så kontakta RIA Nybro på
0481-498 000 eller
info@rianybro.org

Om att vara människa

Måndag 15 mars kl 18.30
Musikalisk och litterär soaré

Kyssande vind

En dramatiserad vandring genom Hjalmar Gullbergs författarskap med

Skådespelerskan Catherine Jeppsson
och
Olof Lövmö trio

Enkel supé

Biljetter 150 kr endast förköp, kan beställas på
församlingsexp. tfn. 0481 – 429 00. Senast fredag 5 mars.
Intäkterna går till ACT Svenska kyrkans internationella arbete.

En biljett som blir till dubbel glädje!

*Soarén genomförs med iakttagande av rådande pandemirestriktioner, det kan innebära
att ett begränsat antal platser står till förfogande.
Biljetterna återlöses i det fall kvällen även detta år måste ställas in.*

Hej! I det här numret kommer vi presentera frälsarkransen, du kanske ha sett den förut?

Frälsarkransen vill vara som en god vän: Den ställer inte krav, den tränger sig inte på, den stänger ingen ute, den finns till hands när den behövs. Du kan hänga Frälsarkransen över din säng som påminnelse: "Här finns jag – om du behöver mig". Den kan ligga på nattduksbordet. Den trivs på handleden och i fickan. Frälsarkransen består av arton pärlor.

Här i Nybro pastorat så använder vi frälsarkransen både när vi möter barn och när vi möter ungdomar, till exempel får alla våra

konfirmander en frälsarkrans var. Om du är eller har varit med i några av våra grupper känner du nog igen den. Varje pärla betyder något speciellt och kan hjälpa oss när vi vill be eller kanske när vi bara vill hitta lite vila.

Här i kyrknytt kommer vi berätta lite om vad de olika pärlorna heter och betyder under året. Så glöm inte att titta in här och se vilka pärlor vi presenterar i nästa nummer! Vi saknar er och tänker på er!

SETT OCH HÖRT

Under Coronatiden har vi spelat in gudstjänster och andakter som sändts och sänds i Radio Nybro och på vår hemsida och facebook sida. Här tar Birgitta Priem och Lars Ström en paus i arbetet

Foto: **Ann Palmqvist**

Bibliska figurer i Nybro kyrka, gjorda av Helena Thelin.

Foto: **Göran Madeland**

Lyssna gärna på morgonandakterna på **Radio Nybro!** På fredagar är det Nybro pastorat som ansvarar. De sänds kl. 6.00 med repris kl 7.00 och 8.00.

RADIO NYBRO 98.1 MHz

KYRKOGÅRDSFÖRVALTNINGEN

Det är vi som jobbar i kyrkorna och på kyrkogårdarna

STEFAN WOXTER
MADESJÖ
0481-429 37 (SAKNAS PÅ BILD)

DAVID OLSSON
MADESJÖ
0481-429 38

EINAR DAHL
RESURSGRUPP
0481-429 61

EMMA GRÖNQVIST
TEAMLEDARE OCH ANSVARIG
HÄLLEBERGA 0481-429 43

HANS NORDIN
KYRKOGÅRDSCHEF
0481-429 91

HELEN BERTILSSON
TEAMLEDARE OCH ANSVARIG
KRÅKSMÅLA 0481-429 76

JAN-OLOF JOELSSON
ANSVARIG KRISTVALLA
0481-429 88

JONAS KARLSSON
ANSVARIG NYBRO KYRKA/
ANSGARSGÅRDEN 0481-429 15

KAMILLA DAVIDSSON
ANSVARIG S:T SIGFRID
0481-429 39

LEIF ERIKSSON
ANSVARIG OSKARS
0481-429 50

LENA JAKOBSSON
ANSVARIG MADESJÖ
0481-429 27

LOTTA LARSSON
SAMORDNARE
0481-42977

MARIA IDOSDOTTER NILSSON
ANSVARIG ÖRSJÖ
0481-429 33

MARIE NIELSEN
ANSVARIG SKOGSKYRKOGÅRDEN
0481-429 89

MICHAEL HELLSTRÖM
RESURSGRUPP
0481-429 73

MONICA BERGLUND
ANSVARIG SKOGSVILAN
0481-429 24

PETRA RAMSTRÖM
ANSVARIG BÄCKEBO
0481-429 62

THOMAS OLSSON
RESURSGRUPP
0481-429 57

ULRIKA BEJEDAL
TEAMLEDARE NYBRO, MADESJÖ
0481-429 58

VAR FÄSTER MAN BLICKEN I EN VÄRLD DÄR ALLT ÄR UPP OCH NER...

MIN BÖN: GUD HJÄLP MIG ATT RIKTA BLICKEN PÅ DIG, AMEN

Ingrid Graaf

Därför villar jag i att han som har skapat jordens dragningskraft, vilken håller mig kvar på universums blåa lilla planet, bär mig in i det nya året och genom tiden som för mig ännu är okänd. Gud som är både centrum, riktning och mål är densamme. Det får mig att känna trygghet även när världen är upp-och-ner.

Jag roar mig med att ligga på golvet och ta in hur rummet hade varit om taket var golv och golvet tak. Lampan står som en skulptur på golvet och möblerna sitter fast i taket. Trappan blir ett hål man kan trilla ner i och trösklarna onödigt höga. Jag sluter mina ögon och tänker på att mycket i livet och i tiden är upp-och-ner. Hur ska vi hitta riktningen? Något måste väl vara fast och orubblig?

Jag läser Guds ord till profeten Jesaja:

”Ännu när ni blir gamla är jag densamme, ännu när ni grånat skall jag bära på er. Jag har skapat er, jag skall lyfta, bära och rädda er”, Jes 46:4.